

Трѣба смиренно и учтиво да прѣимами хвалитѣ, а не да ги просимъ. Онѣя които подаряватъ нѣкому нѣщо и го много хвалѣтъ, умаляватъ сичката стойность на подарѣкатъ, и онѣя, които го прѣимать и го онищожаватъ, показватъ че сѣ безумни и злѣотхраниени.

Не трѣба да хвалимъ какво да е нѣщо и да ся очудвами, като че не сме никога видѣли такова.

Трѣба вѣобще да сме внимателни, когато хвалимъ нѣкого. Трѣба да изглѣдвами работитѣ каквито сѣ, да ги испитвами какво и колко чинѣтъ, и тогава да ги оцѣнявами и похвалявами споредъ правилата на разуматѣ.

Правило шесто.

Какъ трѣба да пытами, да отговарями и да изговарями мыслитѣ си.

Нѣма нищо по безумно, по докачително и по досадително отъ разговоратъ на онѣя, които испитватъ по тѣжно за работи крайно равнодушни и маловажни, работи които бѣва и да не знаѣтъ никога.

Има люди, които на сѣкоя дума въ приказкитѣ си пытатъ да ли ги слушатъ, да ли имъ разумѣватъ каквото думатъ; нищо по лошо и нетѣрпимо нѣма отъ това. Трѣба да свѣршимъ каквото имами да кажемъ, и ако человекатъ комуто приказвами не е чулъ или не разумѣлъ каквото сме казали, трѣба да повторимъ думата со сладость, безъ да ся ядосвами.

Когато влѣземъ между дружина, добронравіето изискува да не исками да ся научимъ за какво ся е приказвало; и ако не можемъ да ся разговарями, защото не знаемъ за какво приказватъ, трѣба толко благородно да поисками да ни разяснѣтъ прѣдмѣтатъ на разговоратъ, што да не домжчиѣ на съдружеството. Чѣсто дѣцата искатъ отъ онѣя, които приказватъ да повтарятъ думата си; това е безуміе и злонравіе, отъ които трѣба да ги отучвами.